

[Hans R. Knudsen.]

op, som er forskellige fra den ene by til den anden. Der er købstæder, der får langt mindre ind gennem de nye ejendomsskatter, end andre får. Der er købstæder, som har måttet klare sig igennem med en beskatningsskala, hvis nulpunkt har ligget så lavt, at man har måttet lægge en uforholdsmæssig stor skat på små indtægter, også på folk med under 4 000 kr. i skattepligtig indtægt, sådan at det vil koste disse kommuner langt mere end andre, bedre stillede kommuner, når de nu skal fritage disse små skatteydere for kommuneskat.

Vi har naturligvis været klar over dette forhold lige fra starten, og derfor kan jeg også henvise til, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen: at vi gerne ville se lovforslagets virkninger ikke blot gennem nogle tilfældige eksempler, men se, hvilke virkninger det egentlig ville få for de enkelte købstæder, for de enkelte byer, og det har vi fået at se, netop fordi Købstadforeningens ledelse har gjort opmærksom på det samme problem, og jeg vil gerne sige her, at det også har vist sig, at dette problem ikke er nær så stort, som man måske kunne have frygtet.

Når man undersøger virkningerne for familieforsørgere i de 74-75 købstæder, hvor man har forsøgt at anvende det nye system på indeværende skatteår, viser det sig, at ikke færre end 63 af disse købstæder, når de fik de nye ejendomsskatter og under forudsætning af, at skatteudskrivningen ellers var den samme som i indeværende år, ikke alene kunne give fuldstændig skattefritagelse for indtægter op til 4 000 kr., men de kunne endda nedsætte beskatningen for alle skattepligtige indtægter op til ca. 20 000 kr. Der var 2 af byerne, som kunne give samtlige deres indbyggere skattelettelse; men det viste sig også, at der var enkelte byer, hvor det nye system virkede sådan, at de penge, der var til rådighed fra de forøgede ejendomsskatter, allerede var opbrugt, når man havde givet lettelser til de helt små indkomster, således at lettelserne

altså slap op på et noget tidligere tidspunkt, end man kunne finde rimeligt. Jeg kan godt sige, at der blandt disse 74-75 købstæder var 2, hvor skattelettelsen slap op og man begyndte på mindre forhøjelser allerede omkring 8 000 kr., der var 4 byer, hvor lettelserne slap op, når man nåede 12 000 kr., og så var der 6 byer, hvor lettelsen var sluppet op omkring de 15 000 kr. For samtlige andre byer har der ikke været noget problem ved overgangen til det nye system, idet de var i stand til at bruge de nye ejendomsskatter til lettelser for skattepligtige indkomster op til ca. 20 000 kr.

Vi har derfor været indstillet på ved lovforslagets gennemførelse at måtte imødegå de vanskeligheder, som købstæderne har peget på i deres henvendelse. Vi har ikke ønsket at imødegå vanskelighederne ved f. eks. at nedsætte det skattefrie beløb eller nedsætte fradragsbeløbene på de 3 000 og de 4 000 kr. for forsørgere. En sådan ændring — som jeg for øvrigt forstår at heller ikke de to oppositionspartier egentlig ønsker at lægge navn til — ville få en højst ejendommelig virkning, nemlig den at man blot flyttede skatterne ned på de små og mellemstore indkomster, de indkomster, der faktisk ikke har nogen skatteevne. Man må jo være klar over, at byerne stadig væk skal bruge de samme midler, have den samme skatteudskrivning, og spørgsmålet er kun, på hvilke indtægtsgrupper man skal fordele skatterne.

Det skulle imidlertid ikke være vanskeligt at hjælpe de få kommuner, jeg har talt om her, på anden måde, de kommuner, der ifølge deres struktur kan komme i vanskeligheder med en for høj beskatningsprocent. Det drejer sig som nævnt om et fåtal af kommuner. Ændringsforslag nr. 22 i betænkningen tager sigte på at komme disse forholdsvis få købstæder til hjælp — det kan også dreje sig om enkelte landkommuner og bymæssige bebyggelser — idet det i ændringsforslaget foreslås at forhøje det beløb på 2 mill. kr., som indenrigsministeren ifølge loven om ophævelse af den fælleskom-